

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.231/2021/8.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró Dr. Kovács András bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	dr. Kövesdi Balázs ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Tolna Megyei Kormányhivatal (7100 Szekszárd, Széchenyi utca 54–58.)
Az alperes képviselője:	Dr. Pálos Ágnes kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt (cím3)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Dr. Németh Tímea Ügyvédi Iroda dr. Németh Tímea ügyvéd (cím4)
A per tárgya:	földforgalmi ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	az alperesi érdekelt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Törvényszék
2.K.700.909/2020/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Pécsi Törvényszék 2.K.700.909/2020/11. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló Sz. G., mint tulajdonos a 2019. november 15-én (és 2020. január 28-án) kelt haszonbérleti szerződéssel haszonbérbe adta a felperesnek a ... helyrajzi számú ingatlant. A szerződésben a felperes az előhaszonbérleti jogosultság tekintetében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 46. § (3) bekezdés a), ab) pontjára utalt.

[2] A szerződésre az alperesi érdekelt 2020. február 14-i keltezéssel elfogadó nyilatkozatot tett, abban az előhaszonbérleti jogosultság kapcsán a Földforgalmi törvény 46. § (1) bekezdés d) pontjára, továbbá a családi gazdálkodói minőségére (Földforgalmi törvény 46. § (4) bekezdés a) pont) hivatkozott. Az alperesi érdekelt az elfogadó nyilatkozathoz mellékelte a családi gazdaság nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatot.

[3] Az alperes a személyi adat és lakcím-nyilvántartó rendszerből megállapította az alperesi érdekelt azon adatait, amelyeket nem igazolt az elfogadó nyilatkozat mellékleteként, majd 2020. április 23-án kelt 590401/2020. számú határozatával a szerződést a tulajdonos és az alperesi érdekelt között jóváhagyta, a felperes vonatkozásában pedig megtagadta. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes alaptalanul jelölt meg előhaszonbérleti jogosultságot. Rögzítette ugyanakkor, hogy az alperesi érdekelt hivatkozása alapos volt az általa megjelölt előhaszonbérleti jogcímekre, ugyanis a közhiteles személyi adat és lakcím-nyilvántartó rendszer szerint megállapítható, hogy több mint 3 éve D. településen lakik, amelynek közigazgatási határa a perbeli föld fekvése szerinti település (Gy.) közigazgatási határától kevesebb mint 20 km távolságra van, továbbá igazolta, hogy családi gazdálkodónak minősül.

A kereseti kérelem és az alperesi védírat

[4] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[5] Az alperes védíratában a határozatában foglaltak alapján kérte a felperes keresetének elutasítását.

[6] Az alperesi érdekelt a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

[8] Ítéletének indokolásában hivatkozott a releváns jogszabályi rendelkezésekre, majd kiemelte, hogy az alperesi érdekelt az elfogadó nyilatkozatában csupán utalt a lakcímére és személyi adataira, nem csatolta azonban az arra vonatkozó igazolásokat, dokumentumokat (csupán a családi gazdaság nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatot), továbbá, hogy az alperes a közhiteles hatósági nyilvántartásból kérte le az alperesi érdekelt személyi adatait és a lakcímét; határozatában arra hivatkozott, hogy annak alapján megállapítható a megjelölt előhaszonbérleti jogcím.

[9] Rögzítette, hogy a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése négy kógens rendelkezést tartalmaz, így kötelező az elfogadó jognyilatkozat legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása, kötelező megjelölni a jogalapot, illetve csatolni az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat. Kötelező tartalmi kellék végül annak megjelölése, hogy adott jogosult milyen célból kívánja gyakorolni az előhaszonbérleti jogát. Hangsúlyozta, hogy ezen követelményeknek minden egyéb körülménytől függetlenül teljesülniük kell, arra nincs lehetőség, hogy bármelyik elmulasztását a mezőgazdasági igazgatási szerv valamilyen formában pótolja. A Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése semmilyen kimentési okot nem tartalmaz, azaz az abban foglaltaknak még akkor is teljesülniük kell, ha a csatolmányok tekintetében a törvény végrehajtását szolgáló rendelet meghozatalára nem került sor.

[10] Idézte az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 8. §-át, a Földforgalmi törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 27. §-át és 85. §-át, és kifejtette, hogy azokból egyértelműen megállapítható, hogy a földforgalmi jellegű ügyek mely szegmensében lehet, illetve kell alkalmazni az Ákr.-t. Érvelése szerint az Ákr. nem vonatkoztatható a perbeli esetre, mert az Ákr. 36. § (2) bekezdése az Ákr. 18. alcíme szerinti kérelemre vonatkozik, amely egy általános szabály, ami a közigazgatási eljárásokban a hatóság szolgáltató jellegét hivatott kidomborítani. A földforgalmi ügyekben ez a rendelkezés még mögöttes, kiegészítő jogszabályként sem alkalmazható, főleg akkor nem, ha a törvény az ügyfélre kógens rendelkezést tartalmaz, és az ügyfél e kötelezettségét elmulasztja. Rámutatott, a földforgalmi tárgyú jogszabályok a hiánypótlást is csak rendkívül szűk körben teszik lehetővé [Fétv. 34. § (1)-(4) bekezdés], azt pedig egyáltalán nem, hogy a fél mulasztását a hatóság pótolja.

[11] Osztotta a felperes azon kifogását, hogy mint ügyfél, az eljárás során nem tudta ellenőrizni, hogy az alperes mit kérdezett le a nyilvántartásból, így nem tudott meggyőződni az alperesi érdekelt jogállásának fennállásáról. Utalt végül a Kúria Kfv.37.169/2017/8. számú ítéletére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

[12] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Azt állította, hogy az elsőfokú ítélet sérti az Ákr. 36. § (2) bekezdését, a 65. § (1) bekezdését és a Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontját.

[13] Érvelése szerint téves az elsőfokú ítéleti álláspont az Ákr. alkalmazásával kapcsolatban, mert a Fétv. 27. § (1) bekezdése és 85. §-a szerint a hatósági jóváhagyás során a földforgalmi törvényre az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni. A jogalkotó tehát egyértelműen kimondta, hogy a földforgalmi ügyekben az Ákr.-t kell alkalmazni és tekintettel arra, hogy a haszonbérleti szerződés közzététele az ügyfél kérelmére induló hatósági ügy, az Ákr. szerinti eljárás minden tekintetben alkalmazható rá, amelyhez a Földforgalmi törvény csak további kiegészítő szabályozást ad.

[14] Kiemelte, hogy semmilyen jogszabály nem jogosítja fel semmilyen hatósági eljárás során az ügyfelet arra, hogy ő ellenőrizze a másik fél adatait, mert ez egyrészt a hatóság

feladata, másrészt az a vonatkozó adatvédelmi rendelkezésekkel is szembe menne. E körben kifejtette, hogy az ügyfél a Fétv. 13. § (1) bekezdésében kötelezően előírt adattartalommal az adatait az elfogadó nyilatkozatban a hatóság rendelkezésére bocsátja, amelyeket a hatóság ellenőriz, mivel a hatóságot jogosítják fel a jogszabályok azok ellenőrzésére. Az adatok és a felek által közölt előbérleti jogcímek ellenőrzésének elvégzése a hatóság részére kötelező. Ezért is rendelkezik az Ákr. úgy, hogy nem kérhető olyan adat, amelyet a jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell, így biztosítva, hogy az ügyfélnek nem kell olyan adatot igazolnia, amelyet a hatóság maga is be tud szerezni. Utalt arra, hogy a Fétv. 29. § (1) bekezdése is felsorolja, hogy a hatósági jóváhagyás iránti eljárásban az ügy elbírálása ellenőrzése érdekében a mezőgazdasági igazgatási szerv részére mely nyilvántartásokban szereplő adatokat kell díjmentesen szolgáltatni, és ezen jogszabályhely g) pontja szerint a személyek azonosítására a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 11. § (1) bekezdésében foglalt adatokat kell használni, vagyis nem az okmánymásolatokat.

[15] Utalt arra, hogy a földforgalmi jogszabályok bizonyos előbérleti jogcímeknél pontosan leírják, hogy azokat milyen okiratokkal kell igazolni, az előbérleti jogot azonban csak ezeken a jogcímeken szükséges külön iratokkal igazolni, mivel ezekben az esetekben olyan előbérleti jogcímek igazolására van szükség, amelyek nyilvántartása vagy nem közhiteles nyilvántartásban történik, vagy pedig olyan fontos előbérleti jogcímről van szó, mint pl. az állattartás. Hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.748/2017/4. számú ítéletére, a Kecskeméti Törvényszék 2.Pf.20.865/2017/15. számú ítéletére, a Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.212/2017/8. számú döntésére, a Kúria Kfv.II.37.320/2016/4. számú ítéletére. Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet által felhívott, a Kúria Kfv.37.169/2017/ 8. számú döntése a perbeli esetben nem vehető figyelembe, mert annak tényállása eltér.

[16] Hangsúlyozta, hogy nincs olyan jogszabály, amely az elfogadó nyilatkozathoz a lakcímkártya csatolását kötelezően előírná, ahogy olyan sincs, hogy a 20 km-en belül lakást mivel kell igazolni.

[17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályban tartását kérte. Kiemelte, hogy figyelemmel arra, hogy a Földforgalmi törvény sarkalatos jogszabályként speciális rendelkezéseket tartalmaz, és esetlegesen az Ákr. felhívott rendelkezései ütköznenek a Földforgalmi törvény speciális szabályaival, a speciális jogszabályi rendelkezések alkalmazandók, nem pedig az általános érvényűek. Utalt arra is, hogy a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése állít fel generális normát, amelynek megfelelően az ún. elfogadó jognyilatkozathoz csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is. Rámutatott, kezdettől fogva érvényesült az az eljárási rend, hogy az elfogadó nyilatkozatot előterjesztő mind adásvétel, mind haszonbérlet esetén úgy igazolta, hogy három éve helyben lakó, hogy csatolta személyi igazolványának és lakcímkártyájának másolatát. Hangsúlyozta, hogy a hatóság ellenőrzési jogkörrel rendelkezik, ami nem egyezik meg a hatósági jogkörben saját hatáskörben történő hiánypótlás intézményével. Érvelése szerint a jogszabályi környezet nem hatalmazza fel az ügyfelet arra, hogy kötelezettségét, esetleges mulasztását, annak orvoslását a hatóságra hárítsa, és nem jogosítja fel a közigazgatási szervet arra, hogy az ügyfelek helyett az érintettek személyére vonatkozó előjogaik gyakorlását célzó igazolásokat teljesen vagy részben maga állítsa ki, vagy maga pótolja azt.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a Fétv. 32. § (3) bekezdésére hivatkozott, és kifejtette, hogy annak alapján nemcsak jogosult, hanem köteles volt a haszonbérleti szerződésben és az elfogadó nyilatkozatban rögzített és külön okirattal nem igazolt előhaszonbérleti jog fennállását a rendelkezésre álló közhiteles hatósági nyilvántartásokból ellenőrizni. Hangsúlyozta, hogy a Fétv. 32. § (3) bekezdésében foglaltakat a Fétv. 77. § (2) bekezdése alapján a földhasználati szerződések hatósági jóváhagyása során is alkalmazni kell,

így álláspontja szerint contra legem az a jogi érvelés, amely szerint a Fétv. 32. § (3) bekezdésében foglaltak kizárólag a föld tulajdonjogának megszerzésére irányuló szerződések hatósági jóváhagyása során vehetők figyelembe.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[20] A Kúria a jogerős ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú ítélet helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetések vont le, az ítéletben kifejtettekkel a Kúria teljes mértékben egyetért.

[21] A Kúria Kfv.IV.37.230/2021/7., Kfv.III.37.236/2021/8. számon a perbeli ügyel túlnyomórészt azonos tényálláson és megegyező jogi alapokon nyugvó jogvitában döntött. A Kúria jelen tanácsa az ezen döntésekben foglaltakat teljes mértékben osztja, az abban foglaltaktól nem tér el, figyelemmel a Kúria Jpe.60.002/2021/7. számú határozatban kifejtett ügyszabálysértés fogalmára is.

[22] A Kfv.III.37.236/2021/8. számú kúriai ítélet indokolása szerint „az előhaszonbérletre jogosultak sorrendje, és az előhaszonbérleti jog gyakorlása körében irányadó rendelkezéseket a Földforgalmi törvény 45-50. §-ai tartalmazzák. A 49. § (4) bekezdése értelmében az elfogadó jognyilatkozatot legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. Az elfogadó jognyilatkozatban meg kell jelölni az előhaszonbérleti jogosultság jogalapját, továbbá ha az előhaszonbérleti jog törvényen alapul, akkor azt is, hogy az előhaszonbérletre jogosult mely törvényen és az ott meghatározott sorrend melyik ranghelyén gyakorolja az előhaszonbérleti jogát. Az elfogadó jognyilatkozathoz – az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározottak szerint – csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is.

[23] A felülvizsgálati bíróság rögzíti, a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében megjelölt, az e törvény végrehajtására kiadott rendelet nem került megalkotásra.

[24] A Földforgalmi törvény 49. § (6) bekezdése alapján a (3) és (4) bekezdésben foglaltak megsértése esetén az előhaszonbérleti jognyilatkozatot olyannak kell tekinteni, mintha az előhaszonbérleti jogát az arra jogosult nem gyakorolta volna.

[25] A Földforgalmi törvény 51. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontja szerint a mezőgazdasági igazgatási szerv a jegyző által – az 50. §-ban foglaltak figyelembevételével – részére megküldött okiratok közül a haszonbérleti szerződést és az elfogadó jognyilatkozatokat – kizárólag azok tartalma és kellékei alapján – először az érvényességi és hatályosulási feltételeknek való megfelelés szempontjából vizsgálja meg, illetve ellenőrzi. A mezőgazdasági igazgatási szerv az okiratok beérkezésétől számított 15 napon belül döntést hoz a haszonbérleti szerződés jóváhagyásának a megtagadásáról, megállapítja, hogy az elfogadó jognyilatkozat az alakszerűségi előírásoknak nem felel meg.

[26] A jogvita szempontjából ügydöntő jelentőségű az igazoló dokumentumok csatolása körében az Ákr. és a földforgalmi jogszabályok, vagyis a Földforgalmi törvény és az Fétv. közötti viszony.

[27] Az Ákr. 8. § (1) bekezdése határozza meg a kivett jogszabályokat, amelyek között a földforgalmi eljárás nem szerepel, vagyis főszabály szerint a földforgalmi ügyekre irányadók az Ákr. rendelkezései. Az érdekelt által hivatkozott Ákr. 36. § (2) bekezdése kimondja, nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely

nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.

[28] Ugyanakkor az Ákr. 36. § (1) bekezdése rögzíti, ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfél és képviselője azonosításához szükséges adatokat és elérhetőségét.

[29] A Kúria rámutat, az Ákr. 36. § (1) bekezdéséhez képest a perbeli esetben a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése további követelményt állapít meg, ezért az Ákr. vonatkozó rendelkezésének alkalmazását a Földforgalmi törvény ezen speciális szabálya megelőzi, ennek megfelelően az alperesi érdekeltnek csatolni kellett volna az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is, ahogy azt a törvényszék megállapította.

[30] A Fétv. 27. § (1) bekezdése értelmében a Földforgalmi törvényben meghatározott, a mezőgazdasági igazgatási szerv hatósági jóváhagyásához kötött, a föld tulajdonjogának megszerzésére irányuló szerződésnek, illetve a tulajdonjog átruházásnak nem minősülő módon történő megszerzésének (e fejezetben a továbbiakban együtt: jogügylet) hatósági jóváhagyására vonatkozó eljárásban a Földforgalmi törvényben és az e törvényben foglalt eltérésekkel és kiegészítésekkel az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni.

[31] A felülvizsgálati bíróság megítélése szerint a Fétv. 27. § (1) bekezdésében írt szabály alkalmazásával sem alapos az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelme, mert a korábban írtaknak megfelelően a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében foglalt kiegészítő szabály megelőzi az Ákr. vonatkozó rendelkezését.

[32] A Földforgalmi törvény 85. §-a az ügyben nem releváns, mert a támadott alperesi határozat nem hatósági ellenőrzés eredményeként született.

[33] Az alperes által hivatkozott Fétv. 32. § (3) bekezdése az ügyben szintén nem alkalmazható, mivel ez a rendelkezés a jogszabály VII. fejezetében, „A hatósági jóváhagyáshoz kötött tulajdonjog megszerzésére vonatkozó szabályok” alcím alatt szerepel. A földhasználatra irányadó rendelkezések azonban nem itt, hanem az Fétv. VIII. fejezetében kerültek elhelyezésre.

[34] Helyesen állapította meg minderre tekintettel az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben a Földforgalmi törvény speciális rendelkezéseit kell figyelembe venni, így annak 49. § (4) bekezdésében írt követelményeknek maradéktalanul teljesülniük kell. A felülvizsgálati bíróság osztja azt a törvényszéki érvelést is, hogy a földforgalmi tárgyú jogszabályok a hiánypótlást csak rendkívül szűk körben teszik lehetővé az Fétv. 34. § (1)-(4) bekezdésében írtaknak megfelelően. Arra pedig nincs lehetőség, hogy a fél mulasztását a hatóság pótolja.

[35] Ezzel ellentétes jogi álláspont elfoglalása esetén ellenőrizhetetlen lenne, hogy melyik jogosult részesül az ügyintézési cselekmény előnyéből és melyik nem, ami az eljárás pártatlanságát veszélyeztetheti, ez pedig az Ákr. 2. §-ában írt jogszerűség elvébe ütközne.

[36] A felülvizsgálati bíróság megítélése szerint az érdekelt által hivatkozott Kfv.VI.37.748/2017/4. és Kfv.II.37.320/2016/4. számú kúriai ítéletek, továbbá a Kfv. IV.37.113/2018/6. számú kúriai ítélet alapjául szolgáló ügyek és jelen ügy között nem áll fenn az ügyazonosság, mert egyfelől eltérőek a tényállások, másfelől mások az eldöntendő jogkérdések.”

[37] A Kúria jelen tanácsa az alperesi érdekelt Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozása körében rámutat, ezen jogszabályhely nem azt írja elő, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv köteles a haszonbérleti szerződésben és az elfogadó nyilatkozatban megjelölt, azonban okirattal igazolni elmulasztott jogcím fennállását a közhiteles hatósági nyilvántartásból (így többek között a személyek azonosítására a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló

1992. évi LXVI. törvény 11. § (1) bekezdés a)-h) és k) pontjai szerinti adatok) vizsgálni, hanem azt deklarálja, hogy a jogügylet hatósági jóváhagyása iránti eljárásban az ezen nyilvántartásban szereplő adatokat díjmentesen kell a mezőgazdasági igazgatási szerv részére szolgáltatni, ha arra az ügy elbírálása, ellenőrzése érdekében szüksége van. E rendelkezésre hivatalbóli eljárási kötelezettséget alapítani nem lehet, e körben téves az alperesi érdekelt jogértelmezése.

[38] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[39] *Az előhaszonbérleti jog gyakorlására irányuló elfogadó jognyilatkozathoz csatolni szükséges az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is. Ennek elmaradása esetén a mezőgazdasági igazgatási szerv nem pótolhatja az elfogadó jognyilatkozatot tevő mulasztását.*

Záró rész

[40] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[41] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesi érdekeltet a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének megtérítésére, annak összegét a Kúria a felperes által felszámítottak alapján állapította meg.

[42] A pervesztes alperesi érdekelt köteles viselni a felülvizsgálati eljárás illetékét, amelynek mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[43] Az ítélet ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2021. szeptember 29.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró